

Skiløpere på Storli på slutten av 1800-tallet. Foto: Jens Krogh

Storli

Da TT begynte sin virksomhet i Trollheimen sommeren 1888 fantes det allerede losji for turister på to av Storligårdene innerst i Storlidalen, og foreningen fikk snart etablert kvarteravtaler med Erik Larsen Storli på Bortistu Storli og John Storli på Negard Storli (han het egentlig John Johannesen Snøva, var opprinnelig dreng på gården og ble i 1876 gift med enken etter Halvor Nilsen Storli). Begge steder ble av TT betegnet som gode kvarterer, og trafikken var ut fra tiden og forholdene forbausende stor. I gjestebøkene som TT la ut på hvert sted hadde det i løpet av sommeren 1889 skrevet seg inn 14 turister, derav seks kvinner, hos John Storli og 22 (også derav seks kvinner) hos Erik Larsen Storli.

Avtalen med John Storli ble av TT sagt opp mot slutten av 1890-årene og Erik Larsen Storli ble dermed alene om å representere TT i Storlidalen - skjønt ikke helt. Bortistu ble i 1902 overtatt av Kristoffer Ellingsen Haugen fra Oppdal, noe som ifølge TTs årsberetning ikke betød noen forandring: "Han har gaaet ind paa at modtage turister efter turistforeningens taxter og har efter anmodning faaet opsendt endel inventar, der som almindelig i saadanne tilfælde forbliver foreningens eiendom." Men det var en liten hake ved det: Kristoffer Haugen bodde til å begynne med på Bortistu bare om sommeren, og dette betød at påsketuristene som kom

til Storli i et par år måtte søke husly på Negard hos John Storli.

I 1906 kunne foreningens formann Axel Sommerfelt i TTs årsberetning fortelle at gjesteboken på Bortistu bare hadde 12 navn da han og viseformann Ludv. Schulerud i midten av august kom dit på en inspeksjonstur i Trollheimen. "Sandsynligvis har de fleste, som er kommet over Storlidalen isommer, taget ind hos John Storli," skrev Sommerfelt. "Dette maa vist bero paa en tilfældighed; thi saavel modtagelsen som stellet hos Kristoffer Haugen er saa godt, nogen kan ønske det. Det ser ud til, at der er konkurrence mellem disse to steder. Skade kan det jo ikke; men, skjønt jeg ikke kjender forholdene hos Johan (sic) Storli, saa tviler jeg dog paa, at det skulde være nogen grund til at foretrække hans sted for den anden gaard." Sommerfelts konklusjon var følgende: "Der bør kanskje udtrykkelig gjøres opmærksom paa, at det er hos ham (Haugen), den egentlige turiststation paa Storli er. Han modtager turister efter foreningens taxter, og som tegn paa hans forbindelse med foreningen har han dens vimpel."

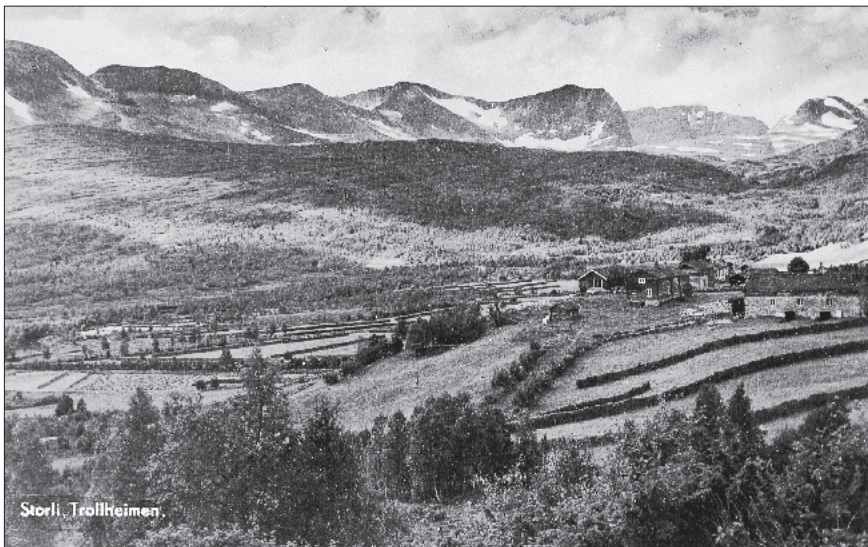
Kristoffer Haugen drev ikke bare gården og turistkvarteret på Storli. Han utførte for foreningen også et betydelig arbeid med merking av rutene, først og fremst over mot Trollheimshytta, til Vassenden (hvor gårdens seter lå), Rensbekksetra og helt frem til Rolsjordseter. I årsberetningen for 1907 heter det for eksempel: "Fra Sprikltjønna over Hyttedalskammen og ned til Storli har Kristoffer Haugen foretat en aldeles udmerket varding og blinking. Varderne stod saa nær hinanden at selv den mest ukyndige turist i tætteste skodde med tryghed kan ta denne vei, istedet for den gjennom Hyttedalen, som er meget længere. Kristoffer har ogsaa vardet op fra Storli til Vasenden."

Omkring 1920 hadde flere av gårdene i Storlidalen begynt å ta imot turister og faste sommergjester, og Kristoffer Haugen vurderte derfor å si opp kvarteravtalen med TT. Det ble imidlertid til at han fortsatte, og kvarteret på Bortistu Storli kom til å bestå til etter sommersesongen 1953. Da var imidlertid gården syv år tidligere blitt overtatt av Kristoffer Haugens sønn Fredrik Storli.

Kristoffer Haugen var født i 1875 og døde i 1954, 79 år gammel. Han begynte å ferdes i fjellet som 12-åring og ble det en trygt kan kalle en ekte

Mali og Kristoffer Haugen på trappa.

Storli, Trollheimen.

Med fjellene omkring er Storli en praktfull del av Trollheimen. Foto: Øyvind Lund

fjellkar. Han var helt fra konfirmasjonsalderen av en ivrig jeger og drev ut fra datidens syn iherdig jakt på rovvilt, særlig rev og mår, men også på rovfugler av forskjellig slag. Etter hva han selv fortalte skjøt han i årenes løp oppimot 60 mårer og flere hundre rever. Til å begynne med var det særlig fjellrev, men etter hvert som den ble mindre tallrik, gikk han over på rødv. En gaupe skjøt han også, og i 1905 ble han av Norges Jeger- og Fiskerforening tildelt en utmerkelse for sin jakt på rovvilt.

Populært kvarter

Turistkvarteret på Bortistu Storli var blant mange turister et populært kvarter, hvor de alltid ble godt mottatt av Kristoffer Haugen og hans kone Mali og følte seg hjemme. En turist har beskrevet et opphold på stedet slik: "Endelig var vi fremme, blaute som druknede katter riktignok, men alle gjenvordigheter ble glemt ved den hjertelige mottakelsen Mali ga oss. Vi kom hurtig i tørre klær, det ble middag, Mali's bekjente kjøttkaker forsvant i store mengder og desserten - en herlig surrømme - var det heller ingen usmak på. Etter middagen fikk vi høve til en hyggelig prat med Mali og Kristoffer ute i det store trivelige kjøkkenet, der Mali "kvilte" etter dagens strev, men selvfølgelig fullt opptatt med håndarbeide og alskens huslige gjøremål. Arbeidsdagen er lang på en fjellgård, og når der-til kommer stedet for blaute og sultne fjellvandrere, er det vanskelig å få dagen til å strekke til. Men Mali greier alt, og vil en se hvordan husdyr

skal stelles og fjøset holdes i orden, kan en bare titte inn i fjøset på "Bortistu" Storli når Mali steller derinne. Det ble en hyggelig kveld. Bedre vertsfolk enn i "Bortistu" kan en vel ikke få. Praten gikk, snadden smakte bedre enn vanlig og et velvære som ikke kan beskrives, men som alle fjellvandrere kjenner, seg inn over oss."

Under andre verdenskrig holdt Kristoffer Haugen kvarteret åpent de første årene, men på grunn av de vanskelige tidene så han seg i 1942 nødt til å si fra om at han ikke kunne ta imot turister så lenge krigen varte. Etter krigen ble gården og kvarteret som nevnt i 1946 overtatt av sønnen Fredrik, som foreningen også hadde et utmerket samarbeid med.

Trafikken økte i tiden etter krigen imidlertid så mye at kvarteret på Bortistu med sine 4-6 senger snart ble for lite. En utvidelse kunne selvsagt ha vært aktuelt, men før det kom så langt som til forhandlinger om dette, fikk TT i 1948 et tilbud om å leie Kåsa lenger nede i dalen. Avtalen med Bortistu Storli om et kvarter med seks senger fortsatte imidlertid frem til utgangen av sommeren 1953, da avtalen ble oppsagt. Etter den tid har TT ikke hatt noen avtale på Storli, men både Bortistu og Negard tar fortsatt mot turister og selskaper i en kombinasjon av gårdsbruk og gjestegårder. På Bortistu er dette i dag til og med hovednæringsveien, og jordveien har siden 1998 vært leiet ut til naboer. Stedet drives i dag av Fredrik Storlis datter Inger Marie og hennes mann Leif Helmersen.

Storli Bortistu – TTs kvarter i Storlidalen fra 1888 til 1953.

Foto: Ludvig Sivertsen

